

stedt flere tilladelser, f.eks. både til radio og TV.

Ved den 1. uddeling af tilladelser blev der givet tilsagn om støtte til 42 projekter. Denne støtte varierer stærkt – fra 8.000 kr. til 575.000 kr. Herefter har mulighederne for støtte fra kulturministeriet praktisk taget været udtømt. Ved den 2. uddeling blev der givet tilsagn om støtte i 1 tilfælde, mens der i 2 tilfælde blev givet tilsagn under forudsætning af, at der fremkom midler, hvoraf støtten kunne ydes (dvs. at nogle projekter med støttetilsagn blev opgivet). Ved den 3. uddeling var det på forhånd tilkendegivet, at støtte ikke kunne påregnes.

Det har i overensstemmelse med motiverne til 1981-loven om ændring af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed påhvilet Lokalradio- og -TV-udvalget og kulturministeriet at tilstræbe en betydelig spredning med hensyn til projekternes geografiske fordeling, befolkningsunderlag, organisationsform, programvirksomhed, finansieringsform m.m. Til denne forskelligartethed hører også, at man har ønsket forsøg såvel med som uden professionel arbejdskraft.

Som resultat heraf er der faktisk meget stor variation mellem projekterne.

Således er der givet tilladelser til enkeltpersoner, foreninger oprettet med vedkommende forsøg for øje (og tilsvarende paraplyorganisationer), bestående foreninger med et andet hovedformål (f.eks. trossamfund og oplysningsforbund), dagblade, selskaber oprettet til formålet, uddannelsesinstitutioner m.v.

Arbejdskraften kan være amatører – hvilket er det almindeligste – professionelle eller en blanding. Sendetiden kan være fra 2 timer til 60 timer om ugen for nærradioers vedkommende; for fjernsyns vedkommende er den ugentlige sendetid maksimalt et par timer.

Programmernes indhold bestemmes af projekternes formål og målgruppe; de kan således strække sig fra ren nyhedsformidling eller forkyndelse til udsendelser af værksteds karakter. Det er et særkende for forsøgene, at en del af disse direkte har til formål at fremme aktiviteter generelt i det pågældende lokale område og at lade grupper komme til orde, som ellers kan have svært ved det.

Endelig er finansieringsgrundlaget ret forskelligt. Reklame og kommerciel sponsoring er ikke tilladt i forsøgene, og de tilskud, som kulturministeriet har ydet, ser i vidt omfang ud til at være anvendt til igangsætningen, særlig anskaffelse af udstyr. Kommunal støtte forekommer, ofte i form af lokaler og andre faciliteter; desuden er der til nogle projekter knyttet langtidsledige.

Det er indtrykket, at adskillige projekter har økonomiske vanskeligheder, og at mange søger en udvej ved at arrangere radio-bingo, ved at bringe lytterhilsener mod en afgift og på lignende måder.

Spørgsmål 6:

Ministeren bedes oplyse, om den person, ministeren omtalte i folketinget den 20. marts 1984 (folketingets forhandlinger sp. 2456), og som ifølge ministeren »senere fik fast, lønnet arbejde det pågældende sted«, er identisk med en person, som oprindeligt producerede fritidsradio på Radio Århus og senere fik ansættelse på en nærradio i Viborg – samt i bekræftende fald, hvorledes dette kan karakteriseres som samme sted.

Svar:

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål 1, idet jeg kan tilføje, at jeg beklager, at jeg kom til at sige, at den pågældende fik ansættelse samme sted. Der var som sagt i min besvarelse af spørgsmål 1 tale om to forskellige radioer beliggende i hver sin by.

I øvrigt har jeg ikke yderligere kommentarer til den konkrete sag.

Spørgsmål 7:

Med henblik på eventuel afgivelse af beretning over forslaget anmoder udvalget ministeren om at fremkomme med en redegørelse for, hvorledes forslaget formål kan sikres opnået administrativt.

Hvorledes skal eksempelvis grænsen mellem fast og løs tilknytning fastlægges blandt andet med henblik på at undgå, at lønnet arbejdskraft erstattes af personer, som modtager dagpenge?

Svar:

Spørgsmålets 1. halvdel besvarede jeg i det samråd, der fandt sted fredag den 4. maj 1984, hvor ordlyden af spørgsmål B var: